

revisor har det nødvendige kendskab til IFRS for at kunne afgive en revisionspåtegning. Er der tale om en opgave omfattet af § 1, stk. 3, indebærer kravet om professionel kompetence og fornøden omhu eksempelvis, at revisor ved opstilling af et regnskab for en finansiell virksomhed har kendskab til eventuelle særregler vedrørende opstilling af sådanne regnskaber, inden revisor kan afgive sin erklæring om assistance med regnskabsopstilling.

Kravet om professionel kompetence og fornøden omhu skal således sikre, at revisor har den fornødne faglige viden på det område, som den enkelte erklæring vedrører.

I forhold til de øvrige etiske regler for erklæringer omfattet af § 1, stk. 2 – integritet, objektivitet, fortrolighed og professionel adfærd – anses det ikke for relevant, at disse principper også skulle gælde for § 1, stk. 3-erklæringer. Baggrunden herfor er, at der ikke er krav om, at revisor skal være uafhængig ved disse erklæringer, hvilket integritet og objektivitet i al væsentlighed drejer sig om. Fortrolighed stilles ikke eksplicit som krav for disse erklæringer, idet den generelle tavshedspligt for revisor i henhold til forslaget § 30 også gælder for § 1, stk. 3-erklæringer. Derudover drejer professionel adfærd sig om revisors omdømme, hvilket ikke vil være relevant for § 1, stk. 3-erklæringer, da omdømme knytter sig til revisors funktion som offentlighedens tillidsrepræsentant, som ikke gælder for § 1, stk. 3-erklæringer.

Forskellen mellem erklæringer omfattet af § 1, stk. 2 og erklæringer omfattet af § 1, stk. 3 er dermed, at der ikke er krav om, at revisor vil skulle være uafhængig ved udførelse af opgaverne omfattet af § 1, stk. 3, ligesom der ikke er krav om, at revisor skal have opbygget et kvalitetsstyringssystem for sådanne opgaver. Der er som nævnt heller ikke for erklæringer omfattet af § 1, stk. 3 krav om, at revisor skal være offentlighedens tillidsrepræsentant.

Der er ikke krav om, at erklæringer omfattet af § 1, stk. 3, alene må afgives i en revisionsvirksomhed. Dette er dermed en forskel i forhold til erklæringer omfattet af § 1, stk. 2. Dette indebærer, at også revisorer, som er ansat i andre virksomheder end i revisionsvirksomheder vil kunne afgive erklæringer omfattet af § 1, stk. 3. Eksempelvis vil en revisor, der er ansat som intern revisor i en finansiell virksomhed eller en anden virksomhed med intern revision, kunne afgive en erklæring om assistance med regnskabsopstilling af virksomhedens regnskab til brug for tredjemand, hvis modtageren af erklæringen efterspørger en sådan erklæring. Den interne revisor vil dermed ikke opfylde uafhængighedskravene i loven, hvilket der heller

ikke er krav om. Der vil heller ikke nødvendigvis være noget særligt kvalitetsstyringssystem i forhold til denne erklæring, da denne revisor ikke vil være omfattet af kravene til at have et kvalitetsstyringssystem. Den revisor, der afgiver erklæringen, vil dog være forpligtet til at rapportere om økonomiske forbrydelser efter § 22, ligesom det vil være muligt at indbringe denne revisor for Revisornævnet efter §§ 43-46, hvis det udførte arbejde eller erklæringen ikke er i overensstemmelse med lovgivningen for § 1, stk. 3-erklæringer.

Som følge af, at revisors arbejde skal leve op til en vis standard, er det fundet naturligt, at der skal være mulighed for at indbringe revisor for Revisornævnet, hvis udførelsen af opgaverne ikke lever op til kravene om professionel kompetence og fornøden omhu. Derudover vil der være mulighed for at straffe revisor med bøde, hvis revisor afgiver en urigtig erklæring, som er omfattet af § 1, stk. 3.

Endvidere vil der ikke være tale om god revisorskik for rådgivningsopgaver. Når revisor derfor f.eks. leverer rådgivningsydelse, vil revisor skulle handle i overensstemmelse med eventuelle branchenormer ganske som alle andre, der yder rådgivningsydelser. Revisor vil således ikke kunne indbringes for Revisornævnet på grund af dårlig rådgivning.

Stk. 4 fastslår, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler for udførelse af revisionsopgaver og afgivelse af revisionspåtegninger, herunder om udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, samt andre erklæringer med sikkerhed.

Bestemmelsen svarer som udgangspunkt til den gældende § 2, stk. 3, hvorefter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for udførelse af revisionsarbejder og for revisors afgivelse af erklæringer. Hjemlen er i dag udmøntet i erklæringsbekendtgørelsen. Som følge af, at ledelsesberetninger efter årsregnskabsloven fremover ikke vil være omfattet af revisionspligten, men alene et krav om at revisor skal give en udtalelse, er der med hjemlen ligeledes givet mulighed for at fastsætte nærmere regler om denne udtalelse, jf. nærmere nedenfor.

Det nye 8. direktiv indeholder en række bemyndigelser for EU-Kommissionen til at vedtage gennemførelsesbestemmelser på en række områder, herunder på de områder, der er indeholdt i den foreslåede bestemmelse. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt at tilpasse begreberne til direktivet.

Det forventes, at EU-Kommissionen vil benytte sig af alle de gennemførelsesbeføjelser, som den er blevet tillagt, og med den foreslåede bestemmelse er det således sikret, at der er hjemmel i loven til at gennemføre